

Spotvogel:

Buitenland

Vogelen in eigen land is natuurlijk leuk, vooral als je in het Noorden woont met zijn Waddenzee, Eemshaven en Kraneweg, maar zo nu en dan een tripje naar een exotische bestemming gaat er bij de meeste mensen wel in. Bij mij wel, tenminste.

Een tijdje geleden stond ik met enige vrienden in de zinderende hitte te genieten van een groep Flamingo's die kromgebogen in een ondiep watertje hun voedsel aan het zeven waren. Alom heerste rust. Slechts het 'gulla-gulla'en 'da-wah' van de Kleine Zilverreigers verbrak de stilte. Even later vloog er een Grote Zilverreiger over en een fel geel-zwarte Wielewaa fladderde biddend over het rietveld.

Een eind verderop werden we aangesproken door twee autochtonen. Het waren korte, gedrongen mannen met baarden van drie dagen, gekleed in camouflagespakken, maar in plaats van een geweer droegen zij een verrekijker. Ook in het buitenland begint het schieten plaats te maken voor observeren. Helaas konden wij van hun enthousiaste mededelingen geen woord verstaan en zij spraken niet over de grens. Wel begreep ik dat zij ons wezen op een Kuifduiker in zomerkleed, ook voor hen kennelijk een zeldzaamheid. In een veldgids toonden ze een plaatje van een Lannervalk en gebaarden dat zij hen moesten volgen.

Na een woeste autorit – in het buitenland is het, zoals elke Nederlander weet, met de rijvaardigheid droevig gesteld – arriveerden wij op een plek waar al enkele vogelaars stonden. Hun telescopen bleken gericht op de Lanner, voor ons dus een makkelijke tik. Vaak zijn de mensen in het buitenland helemaal niet onvriendelijk, als je maar weet hoe je met hen om moet gaan. Ze hadden wel vreemde teksten op de hoezen van hun scopes staan. Eentje beweerde dat hij hield van eten, drinken, slapen, vogelen en snel klaarkomen. Zoiets zul je toch in eigen land niet snel lezen.

Het werd een gezellige middag. Steltkluten baltsten en Rosse Stekelstaarteenden toonden hun onwaarschijnlijk blauwe snavels. In het riet riepen Kwak, Wouwaap en Kleinst Waterhoen. Vijftien Vale Gieren trokken over.

Weer terug in het veilige Groningen denk ik na zo'n dagje altijd weer: vaker doen, zo'n uitstapje naar de Ezumakeeg in Friesland.

